

шата. Тая хартия бива дълга и тѣсна. Китайците печататъ само отъ едната страна на хартията, слѣдователно половината ѝ остава бѣла. Бѣлите страници са залѣпяватъ една за друга така, щото отъ печатанните са сѣставлява книга. Нашето книгопечатанне има и друго достоинство, защото бива евтино. Ако въ една китайска печатница трѣба да са напечататъ 100,000 страници, то тя трѣба да има 100,000 джсчици, а въ нашите печатници ние можеме да извршиме сичкото това съ два кантара букви. Но и въ Европа, преди Гуттемберга, сж умѣле да печататъ като китайците. Най-напредъ измислили да изрѣзватъ на дървени джсчици икови. Джсчицата са намазвала съ боя и отпечатвала са на хартия. По нѣкогашъ надъ образете на свѣтите сж са изрѣзвале имената имъ, а по нѣкогашъ и цѣли разкази изъ тѣхниятъ животъ. Най-послѣ, единъ нѣмецъ, по име Гуттембергъ, измислилъ да изрѣзва сѣрка една буква отдѣлно. Отъ нарѣзанните букви захванале да слагатъ думи и да ги печататъ на хартия. Отъ това време литературата почти на сичките европейски народи захванала да напредва баснословно бързо. И така, отъ когато сж изнамѣренни печатарските букви и отъ когато сж захванале да печататъ различни книги, на хората е станало вече много по-лесно да са научатъ да четатъ и да пишатъ. И на учените хора е ставало по-лесно. Книгите са размножиле и сѣки единъ човѣкъ добилъ възможность да си купи каквото произвѣдение и да му дотрѣба. Освѣнъ сичкото това, днесъ литературните труди захвататъ да са цѣнатъ твърде скъпо, защото у хората са е появила вече голѣма по-